

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.

ÎNCHIEIERE

Sedința publică din data de 18 septembrie 2024

Președinte -

Judecător -

Judecător -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul **Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I.**, în numele și pentru **membrul de sindicat**, împotriva sentinței nr. din data de pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimata pârâtă **Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.**

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, urmează a pune în discuția părților sesizarea ICCJ cu chestiunea de drept privind plata majorărilor salariale prevăzute de art. 38 alin. 4 din Legea cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, referitoare la acordarea în perioada 2019 – 2022 a unei creșteri anuale a salariilor de bază, soldelor de funcție, salariu de funcție, indemnizațiilor de încadrare cu ¼ din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție, salariu de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018 și, de asemenea, a chestiunii de drept privind plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă începând cu data de 1 iulie 2017, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din anexa VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ICCJ asupra chestiunilor de drept menționate.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată inițial pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr., la data de, reclamanții, toți reclamanții prin **SINDICATUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR ȘI PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN M.A.I.** în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** au solicitat să se dispună:

1. obligarea pârâtei la plata majorărilor salariale, începând cu data de 01.01.2021, prevăzute de Legea-cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice („Legea 153/2017”) prin aplicarea articolului 38 alin. (4) din această lege care stabilește că în perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018;

2. obligarea pârâtei la plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă începând cu 01.07.2017, în conformitate cu dispozițiile articolului 28 din Anexa VI la Legea-cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

3. obligarea pârâtei la plata diferențelor de drepturi salariale dintre sumele primite de reclamânți și sumele rezultate în urma recalculării, începând cu data de 01.01.2021 în cazul capătului 1 al cererii de chemare în judecată, actualizate cu indicele de inflație, la care se adaugă dobânda legală aferentă, până la data plății efective;

4. obligarea pârâtei la plata diferențelor de drepturi salariale dintre sumele primite de reclamânți și sumele rezultate în urma recalculării începând cu 01.07.2017, în cazul capătului 2 al cererii de chemare în judecată, actualizate cu indicele de inflație, la care se adaugă dobânda legală aferentă, până la data plății efective.

Prin sentința civilă nr. pronunțată în dosar de Tribunalul București, s-a dispus disjungerea cauzei în ce îi privește pe reclamânții cu domiciliile în județele Ilfov, Argeș, Vaslui, Olt, Dâmbovița, Giurgiu, Suceava, Buzău și Dolj.

Prin Sentința civilă nr. din pronunțată în Dosarul văzând că domiciliul reclamantului se află pe raza județului Buzău, în baza art.129, art.132 C.pr.civ, raportat la art.10 alin.3 din Legea 554/2004, s-a admis excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, invocată din oficiu, fiind declinată competența de soluționare în favoarea Tribunalului Buzău – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Pe rolul Tribunalului Buzău, cauza a fost înregistrată, sub același număr, la data de și prin *Sentința nr. din data de Tribunalul Buzău* a admis excepția lipsei dovezii calității de reprezentant al reclamantului a Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., invocată de pârâtă și a anulat cererea de chemare în judecată formulată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., în numele reclamantului Neagu Iulian Claudiu, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în numele și pentru Neagu Iulian Claudiu, criticând-o pentru nelegalitate, solicitând admiterea căii de atac promovate, casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare, invocându-se cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 C.pr.civ.

Prin Decizia nr. din data de, Curtea de Apel Ploiești a admis recursul declarat de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., în numele și pentru, împotriva sentinței nr. din data de pronunțată de Tribunalul Buzău, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, a casat sentința recurată și a trimis cauza Tribunalului Buzău spre continuarea judecării.

După casarea cu trimitere spre continuarea judecării, cauza a fost înregistrată la Tribunalul Buzău la data de sub nr.

Prin sentința nr. din data de, Tribunalul Buzău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâtă; a respins cererea reclamantului de obligare a pârâtei la plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă și a diferențelor salariale derivate din această majorare, aferente perioadei 01.07.2017-19.05.2018, ca prescrisă; în temeiul art.152 C.p.c., a calificat excepția lipsei de obiect invocată de pârâtă ca excepția lipsei de interes și a admis excepția lipsei de interes, invocată de pârâtă; a respins, ca lipsită de interes, cererea reclamantului de obligare a pârâtei la plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă și a diferențelor salariale derivate din această majorare, pentru perioada ulterioară datei de 30.12.2020 și a respins, în rest, cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe, a formulat recurs Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., în numele și pentru membrul de sindicat reclamant, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate, rejudecarea acțiunii și admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată.

În motivarea recursului formulat, recurentul-reclamant a arătat că sentința recurată este lipsită de temei legal și a fost pronunțată cu încălcarea legii, fiind invocate motivele de casare prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 C.pr.civ.

În legătură cu motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 C.pr.civ, recurentul arată că, atât timp cât, în considerente, instanța a analizat probele care au fost administrate, nu a avut un rol activ în probațiune, nu a stabilit situația de fapt și împrejurările de fapt esențiale în cauză, nu a evocat toate normele substanțiale și procedurale incidente și aplicarea lor în speță, soluția exprimată prin dispozitiv rămâne nesusținută și pur formală, nefiind corolarul motivelor ce o preced.

Astfel, recurentul a arătat că instanța de fond nu a argumentat de ce instituția pârâtă a acordat drepturile aferente titlului de specialist de clasă începând cu 30.12.2020 și nu cu 01.07.2017. O interpretare în sensul apărării formulate de către instanță ar presupune că, nefiind impus de lege un termen pentru elaborarea și aplicarea ordinului de către ordonatorul de credite, este lăsată la discreția acestuia aplicarea efectivă a unui drept prevăzut de lege, prin simpla omisiune de emitere a actului impus de lege în vederea reglementării specialităților, condițiilor de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradării dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță. Or, acest fapt ar determina lipsirea de efecte a normei legale prevăzute de art. 28 din Capitolul al II-lea Anexa 6/2017 la Legea nr. 153/2017, ceea ce nu poate fi permis, având în vedere principiul de interpretare a normelor legale, "actus interpretandus est potius ut valeat, quam pereat" – „Legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, iar nu în sensul neaplicării.”

Referitor la motivul de casare prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ, recurentul-reclamant a învederat că instituția angajatoare și-a invocat propria culpă pentru a se exonera de răspundere în privința neacordării majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă începând cu data de 01.07.2017 și până la intrarea în vigoare a OMAI nr. S/184/2020, apărare care nu poate fi primită de către instanță, potrivit principiului „nemo auditur propriam turpitudinem allegans”.

Susține recurentul-reclamant că textul art. 28 din Anexa VI la Legea nr. 153/2017 nu prevede posibilitatea ordonatorului principal de credite de a amâna emiterea acestor ordine sau de a acorda drepturile salariale de la o dată ulterioară.

În consecință, recurentul arată că dreptul polițiștilor de a li se acorda titlul de specialist de clasă s-a născut odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017 și nu de la momentul la care s-a emis Ordinul M.A.I. S/184/2020, neputând fi lăsat la aprecierea potențial arbitrară a ordonatorului de credite.

De asemenea, dispozițiile alin. (4) al art. 28 din Anexa nr. VI la Legea 153//2017 nu statuează în sensul că dreptul polițiștilor de a beneficia de acordarea titlului de specialist de clasă va intra în vigoare o dată cu emiterea ordinului ordonatorului principal de credite, ci se referă strict la faptul că, printr-un asemenea act administrativ, se vor prevedea condițiile de acordare, criteriile și standardele de performanță.

În acest sens, arată recurentul că, din documentele depuse la dosar de către pârâtă, rezultă că drepturile salariale aferente titlului de specialist de clasă au fost acordate începând cu 30.12.2020, în totală contradicție cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI la Legea 153/2017 care au reglementat dreptul salarial începând cu 01.07.2017. Numai specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite. „Per a contrario”, aceste reguli stabilite de ordonatorul de credite trebuie aplicate începând cu 01.07.2017, data intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, legea neabilitând ordonatorul de credite să stabilească o dată ulterioară de la care să se fi acordat titlul de specialist de clasă și sporul aferent acestuia.

Arată recurentul că Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. S/184 este un ordin clasificat ca secret de serviciu și a acordat acest drept începând cu data de 30.12.2020, contrar prevederilor din Legea nr. 153/2017.

În opinia recurentului, instanța de fond a adăugat la lege condiții neprevăzute de aceasta și a interpretat-o în sensul neaplicării ei. Chiar dacă ordinul a fost emis abia la 30.12.2020, acesta trebuia să prevadă acordarea drepturilor de la 01.07.2017, adăugarea acestei limitări temporale fiind în afara limitelor de apreciere acordate ordonatorului principal de credite prin Legea nr. 153/2017. Dreptul reclamantilor a apărut de la data intrării în vigoare a Legii 153/2017 (data de

01.07.2017). Este adevărat că legea prevede că „specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”, dar legea nu abilitează ordonatorul de credite să stabilească și întinderea temporală a acestui drept, așa cum în mod eronat reține instanța de fond, ci doar condițiile obiective pe care trebuie să le îndeplinească destinatarul acestui act normativ.

Mai arată recurentul că, până la emiterea OMAI nr. S/184/31.12.2020, termenul de prescripție pentru exercitarea acestui drept a fost suspendat. Cu privire la acest punct al cererii de chemare în judecată, recurentul-reclamant a învederat că raționamentul prezentat anterior a fost similar în cauza 280/1/2021, prin care ICCJ a admis recursul în interesul legii într-o cauză similară, în privința unei alte categorii de personal bugetar, recurentul solicitând a se avea în vedere Decizia nr. 7/2021 din 12.04.2021 pronunțată de ICCJ în acest dosar.

În ceea ce privește opinia instanței de judecată, recurentul a apreciat că aceasta este eronată și criticabilă din punctul de vedere al art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ, în sensul că legea nu permite ordonatorului de credite să amâne emiterea ordinului și legiuitorul nu condiționează acordarea acestui titlu de existența ordinului, neexistând astfel de prevederi în Legea nr. 153/2017. De asemenea, acest drept salarial este cuantificat prin lege, fiind de 2,5% pentru clasa a 3-a, 5% pentru clasa a 2-a și 7,5% pentru clasa a 3-a.

În opinia recurentului, sintagma folosită de legiuitor „li se poate acorda” trebuie interpretată în sensul că personalului din sectorul public „li se poate acorda” acest drept dacă îndeplinesc condițiile obiective de acordare prevăzute prin ordin și nu poate însemna că lasă ordonatorului de credite posibilitatea neacordării dreptului niciunei persoane pentru o anumită perioadă de timp. Legea trebuie interpretată în sensul producerii de efecte juridice. Drepturile salariale ale personalului plătit din fonduri publice se stabilesc prin lege, iar excepțiile sunt de strictă interpretare, iar ordonatorul principal de credite nu era abilitat să emită un act administrativ prin care să stabilească și data de la care să fie acordat acest drept.

Susține recurentul-reclamant că instanța de fond nu a ținut cont de nelegalitatea dispozițiilor actelor administrative invocate și a refuzat să se pronunțe în mod neîntemeiat. Solicită recurentul înlăturarea apărărilor pârâtei care își invocă propria culpă (a instituției căreia îi este subordonată), să se constate că limitările în timp a OMAI S/184 sunt nule (admiterea excepției de nelegalitate), să nu se țină seama de dispozițiile OMAI S/184, care sunt contrare legii, în ceea ce privește data de la care au dreptul polițiștii la această majorare salarială, să se observe că pârâta și-a îndeplinit obligațiile abia de la data de 30.12.2020 și să fie obligată la plata drepturilor salariale pentru perioada 01.07.2017-29.12.2020.

Cu privire la capetele de cerere 1 și 3 ale cererii de chemare în judecată, recurentul consideră că soluția instanței de fond este criticabilă și sub aspectul art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ, instanța de fond bazându-și decizia pe texte de lege pe care le consideră neconstituționale.

În principal, având în vedere că OMAI nr. S/184 a fost emis abia la data de 31.12.2020, recurentul arată că prescripția pentru acordarea acestor drepturi salariale începe să curgă abia de la această dată, ci nu de la data de 01.07.2017, pe de o parte având în vedere că, în lipsa acestui OMAI, reclamanții ar fi fost în imposibilitate de a-și exercita dreptul, iar pe de altă parte, pentru că acest OMAI reprezintă o recunoaștere a drepturilor deduse judecății, recunoașterea fiind un act întreruptiv de prescripție.

Recurentul consideră că nu poate opera prescripția pentru pretențiile salariale constând în majorarea salariului aferent deținerii titlului de specialist de clasă pentru perioada invocată, câtă vreme, anterior datei de 30.12.2020, nu se poate aprecia că dreptul material la acțiune al reclamanților nu s-a născut în mod efectiv.

În temeiul art. 223 din N.C.P.C., recurentul solicită judecarea cauzei și în lipsa acestuia.

La data de, intimata-pârâtă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

În motivarea întâmpinării formulate, cu privire la primul motiv de casare invocat, intimata-pârâtă arată că, referitor la perioada anterioară datei de 30.12.2020, instanța a motivat de ce reclamanții nu au primit sporul de specialist de clasă. Astfel, având în vedere norma juridică

- prevăzută prin alin. (4) al art. 28 din Anexa nr. VI a Legii nr. 153/2017 legiuitorul a prevăzut că specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.

În cauza de față, abia ordinul M.A.I nr. S/184/30.12.2020 a reglementat condițiile de acordare a acestor sporuri, iar emiterea acestui act nu a depins de voința părții, deci acestea nu îi este imputabilă inexistența cadrului legislativ pentru recunoașterea și plata drepturilor din luna mai 2018, astfel cum a solicitat reclamantul.

Prin urmare, nu există temei pentru a recunoaște majorările salariale pretinse de reclamantă, cu plata sumelor actualizate cu indicii de inflație și cu dobânda aferentă, începând cu 08.07.2018, perioada anterioară fiind prescrisă, solicitări ce urmează să fie respinse ca neîntemeiate.

Deoarece instanța de fond a arătat de ce a respins acțiunea cu privire la perioada anterioară datei de 30.12.2020, pretinsa deficiență în motivare imputată de partea recurentă sentinței recurate nu poate fi reținută ca fiind fondată.

Referitor la cazul de casare prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ, intimata învederează că reclamantul solicită doar plata majorărilor salariale pentru reclamanții care dețin deja titlul de specialist de clasă, doar că doresc ca această majorare să fie achitată începând cu luna mai 2018. Astfel, aceștia nu solicită și acordarea titlului de specialist de clasă în situația în care nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea titlului de specialist de clasă.

Susține intimata că, din interpretarea dispozițiilor art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, se poate observa că majorarea salariului pentru titlurile de specialist de clasă/domeniu funcțional, deținute în specialitate de polițiști, astfel cum este prevăzut în Legea nr. 153/2017, poate opera numai în condițiile emiterii unui ordin de către ordonatorul principal de credite, prin intermediul căruia trebuiau stabilite aspectele esențiale de mai sus: specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță.

În plus, folosirea de către legiuitor a sintagmei „li se poate acorda” semnifică faptul că nu este obligatoriu ca tuturor polițiștilor să li se confere titlu de specialist de clasă, fiind apanajul ordonatorului principal de credite de a stabili, în concret, care dintre polițiști vor primi un astfel de titlu și momentul de timp de la care urmează a le fi acordat, instanța de judecată neputându-se substitui respectivului ordonator, în sensul de a decide că persoanei reprezentate de reclamant ar fi trebuit să i se confere titlul de specialist de clasă, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017.

Cu alte cuvinte, plata majorărilor salariale reglementate de art. 28 alin. (3) din Anexa VI la Legea nr. 153/2017 nu poate fi pretinsă de persoana reprezentată de sindicat decât de la momentul la care acestea i s-a acordat titlul de specialist de clasă și nu de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017.

Prin urmare, susține intimata că emiterea ordinului, de către ordonatorul principal de credite, reprezintă condiția esențială pentru acordarea majorării salariale în discuție, drept care nu s-a născut „ex lege”, ci doar sub condiția emiterii actului normativ, care urma să stabilească modalitățile de acordare a titlului de specialist.

Întrucât numai la data de 30.12.2020 a fost emis O.M.A.I. nr. S/184/2020, pentru modificarea și completarea O.M.A.I. nr. S/7/2018, potrivit art. 28 din Anexa VI a Legii nr.153/2017, susține intimata că, pentru perioada anterioară datei de 30.12.2020, în lipsa dispozițiilor legale stabilite prin ordin de ordonatorul principal de credite, recurenta nu a putut stabili și acorda majorarea salarială pretinsă.

Nu în ultimul rând, conform jurisprudenței Curții Constituționale a României, sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea, diminuarea, modurile de stabilire a acestora, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea țin exclusiv de competența și de opțiunea legiuitorului, în speța de față acesta alegând să lase în sarcina ordonatorului principal de credite acest atribut.

Față de motivele mai sus expuse, intimata-pârâtă a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

Prin cererea de sesizare a Curții Constituționale depusă odată cu cererea de recurs, recurentul-reclamant Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., în numele și pentru membrul de sindicat Neagu Iulian Claudiu, a invocat excepția de neconstituționalitate pentru următoarele dispoziții legale:

- art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226 din 30 decembrie 2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în raport de prevederile art. 1 alin. (5), art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) și (2), art. 47 și art. 53 din Constituție;

- art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130 din 17 decembrie 2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Prin încheierea din data de 22.05.2024, a fost admisă cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de recurentul-reclamant Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI, în numele și pentru membrul de sindicat Neagu Iulian Claudiu, în contradictoriu cu intimata pârâtă Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și a fost sesizată Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.226/2020 și a art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.130/2021.

La termenul de judecată din data de, Curtea în temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, a pus discuția părților sesizarea ICCJ cu chestiunea de drept privind plata majorărilor salariale prevăzute de art. 38 alin. 4 din Legea cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, referitoare la acordarea în perioada 2019 – 2022 a unei creșteri anuale a salariilor de bază, soldelor de funcție, salariu de funcție, indemnizațiilor de încadrare cu ¼ din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție, salariu de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018 și, de asemenea, a chestiunii de drept privind plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă începând cu data de 1 iulie 2017, în conformitate cu disp. art. 28 din anexa VI la Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a reținut cauza în pronunțare cu privire la sesizarea ICCJ asupra chestiunilor de drept menționate.

Examinând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prin prisma criticilor formulate de recurenții reclamanți și a temeiurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, „(1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”.

Din cuprinsul textului de lege citat, rezultă condițiile cumulative de admisibilitate instituite de legiuitor pentru declanșarea acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în primă instanță sau în calea de atac; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, Curtea apreciază că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel Ploiești – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, investit în calea de atac a recursului, cu soluționarea recursului formulat de recurentul-reclamant Neagu Iulian

- Clăudiu, prin Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., întemeiat pe motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 C.pr.civ.

În cadrul motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., recurentul-reclamant critică modalitatea de interpretare, de către instanța de fond, a dispozițiilor art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, prin raportare la criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă aprobate prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020.

De asemenea, cu privire la capetele 1 și 3 ale cererii de chemare în judecată, recurentul-reclamant a criticat modalitatea în care instanța de fond a interpretat și aplicat dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul derogărilor de la aceste prevederi legale, instituite prin dispozițiile art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prevederi derogatorii pe care recurentul-reclamant le consideră neconstituționale și în privința cărora a formulat cerere de sesizare a Curții Constituționale.

În ceea ce privește cerința ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, Curtea apreciază că întrebările formulate au legătură cu soluționarea pe fond a cauzei, ținând cont că soluționarea recursului formulat de recurentul-reclamant depinde de modul în care sunt interpretate dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul derogărilor de la aceste prevederi legale, instituite prin dispozițiile art. I alin. (1), (3), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și ale art. I alin. (1), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, fiind necesar a se clarifica dacă se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 01.01.2021.

De asemenea, este necesar a se stabili dacă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, se poate efectua începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020.

Astfel, se apreciază că de lămurirea chestiunilor de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, raportat la motivele de nelegalitate invocate de recurentul-reclamant.

De asemenea, în legătură cu chestiunile de drept aduse în dezbatere, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat, cu efecte general obligatorii, problemele de drept care constituie obiect al sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

Prin urmare, *Curtea apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reglementate de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept: „1. Dacă, în aplicarea art. 38 alin. 4 din Legea - cadru nr. 153/2017, se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021; 2. Dacă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, se poate efectua începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020”.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) C.pr.civ, raportat la art. 4 din OUG nr. 62/2024, va fi suspendată judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

În temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept: "1. Dacă, în aplicarea art. 38 alin. 4 din Legea - cadru nr. 153/2017, se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021; 2. Dacă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, se poate efectua începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020".

Suspendă judecata prezentei cauze, având ca obiect recursul formulat de reclamantul **Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I.**, în numele și pentru **membrul de sindicat**, cu sediul în împotriva sentinței nr. din data de pronunțată de Tribunalul Buzău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimata pârâtă **Direcția Generală de Poliție a Municipiului București**, cu sediul în, până la soluționarea sesizării, de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTORI,

.....

.....

GREFIER,

.....